

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านคุณภาพ

การวิเคราะห์ปัจจัยทางด้านคุณภาพ จากการสัมภาษณ์ผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน จำนวน 80 ราย และผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน จำนวน 60 ครัวเรือน ทำให้ทราบว่ามียปัจจัยที่มีผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

5.1 ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์

5.1.1 ประเภทผู้ซื้อ - ข้อมูลทั่วไปของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 80 ตัวอย่าง

ก. เพศ-จากการศึกษาพบว่าผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 78.75 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 21.25 ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 แสดงเพศของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	17	21.25
หญิง	63	78.75

ที่มา : จากการสำรวจ

ข. อาชีพ - จากการศึกษพบว่าผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่าผู้ซื้อส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ คิดเป็นร้อยละ 47.50 อันดับสองเป็น ผู้ประกอบอาชีพรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 26.25 อันดับสามเป็นผู้ประกอบอาชีพค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 22.50 แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อสินค้า อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มียรายได้ ดังตารางที่ 5.2

ตารางที่ 5.2 แสดงอาชีพของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

อาชีพ	ความถี่	ร้อยละ
นิสิต นักศึกษา	6	7.50
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	38	47.50
รับจ้าง	21	26.25
ค้าขาย	18	22.50
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	7	8.75

ที่มา : จากการสำรวจ

ค. การศึกษา - พบว่าผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ส่วนใหญ่ จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 38.75 รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นร้อยละ 21.25 แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนจบการศึกษาระดับ ดังตารางที่ 5.3

ตารางที่ 5.3 แสดงระดับการศึกษาของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

การศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประถมศึกษา	17	21.25
มัธยมศึกษา	9	11.25
ประโยคอาชีวศึกษา	9	11.25
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	4	5.00
ปริญญาตรี	31	38.75
ปริญญาตรีขึ้นไป	10	12.5

ที่มา : จากการสำรวจ

ง. สถานภาพทางเศรษฐกิจ - จากการศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ร้อยละ 50.00 มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 22.50 มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 12.50 มีรายได้ ระหว่าง 4,000-7,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 11.25 มีรายได้ระหว่าง 8,000-10,000 บาทต่อเดือน และร้อยละ 3.75 มีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาท ต่อเดือน ดังตารางที่ 5.4

ตารางที่ 5.4 แสดงสถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าใน
ครัวเรือน

สถานภาพทางเศรษฐกิจ	ความถี่	ร้อยละ
มีรายได้ไม่เกิน 1,000 บาท ต่อเดือน	3	3.75
มีรายได้ระหว่าง 1,000-3,000 บาท ต่อเดือน	18	22.50
มีรายได้ระหว่าง 4,000-7,000 บาท ต่อเดือน	10	12.50
มีรายได้ระหว่าง 8,000-10,000 บาท ต่อเดือน	9	11.25
มีรายได้สูงกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน	40	50.00

ที่มา: จากการสำรวจ

จ. ภูมิลำเนา - จากการศึกษาภูมิลำเนาของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 72.50 มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดแพร่ และร้อยละ 27.50 มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดอื่น แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดแพร่ ดังตารางที่ 5.5

ตารางที่ 5.5 แสดงภูมิลำเนาของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ภูมิลำเนา	ความถี่	ร้อยละ
จังหวัดแพร่	58	72.50
จังหวัดอื่น	22	27.50

ที่มา: จากการสำรวจ

ฉ. เหตุผลที่ซื้อสินค้า - จากการศึกษาเหตุผลที่ซื้อสินค้า ของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ร้อยละ 45.00 ซื้อเพราะพอใจในราคา ร้อยละ 21.25 ซื้อเพราะพอใจในคุณภาพ ร้อยละ 20.00 ซื้อเพราะจะนำไปเป็นของขวัญ ร้อยละ 8.75 ซื้อเพราะผลจากการแนะนำ/ชักจูง ร้อยละ 2.50 ซื้อเพื่อให้มีใช้เหมือนคนอื่น ร้อยละ 2.50 ซื้อเพื่อนำไปจำหน่ายอีกต่อหนึ่ง แสดงให้เห็นว่าเหตุผลที่ซื้อสินค้าเนื่องมาจากผู้ซื้อส่วนใหญ่พอใจในราคา รองลงมาคือ พพอใจในคุณภาพ และซื้อเพื่อนำไปเป็นของขวัญตามลำดับ ดังตารางที่ 5.6

ตารางที่ 5.6 แสดงเหตุผลที่ซื้อสินค้า ของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

เหตุผลที่ซื้อผลิตภัณฑ์	ความถี่	ร้อยละ
พอใจในราคา	36	45.00
พอใจในคุณภาพ	17	21.25
เป็นของฝาก	16	20.00
ผลจากการแนะนำ/ชักจูง	7	8.75
เพื่อให้มีใช้เหมือนคนอื่น	2	2.50
เพื่อนำไปจำหน่ายอีกต่อหนึ่ง	2	2.50

ที่มา : จากการสำรวจ

ข. ความสนใจในผลิตภัณฑ์ - จากการศึกษาความสนใจในผลิตภัณฑ์ของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ร้อยละ 51.25 สนใจผลิตภัณฑ์เสื้อแจ๊คเก็ต ร้อยละ 18.75 สนใจผลิตภัณฑ์กางเกง ร้อยละ 15.00 สนใจผลิตภัณฑ์กระเป๋าร้อยละ 7.50 สนใจผลิตภัณฑ์ชุดนอน ร้อยละ 6.25 สนใจผลิตภัณฑ์เสื้อมีปก และร้อยละ 2.50 สนใจผลิตภัณฑ์ชุดกีฬา แสดงให้เห็นว่าผู้ซื้อให้ความสนใจผลิตภัณฑ์เสื้อแจ๊คเก็ตเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือผลิตภัณฑ์กางเกงและกระเป๋าร้อยละตามลำดับ ดังตารางที่ 5.7

ตารางที่ 5.7 แสดงความสนใจในผลิตภัณฑ์ของผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ความสนใจในผลิตภัณฑ์	ความถี่	ร้อยละ
เสื้อแจ๊คเก็ต	41	51.25
เสื้อมีปก	5	6.25
กางเกง	15	18.75
ชุดนอน	6	7.50
ชุดกีฬา	2	2.50
กระเป๋าร้อยละ	12	15.00

ที่มา : จากการสำรวจ

สามารถสรุปสิ่งที่เป็นปัจจัยให้ผู้ซื้อมาซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนได้แก่ ปัจจัยทางด้านราคา คุณภาพ การซื้อเป็นของฝาก ผลจากการแนะนำชักจูง การซื้อเพื่อให้มีใช้เหมือนคนอื่น และการนำไปจำหน่ายอีกต่อหนึ่ง

5.1.2 ประเภทผู้ประกอบการ – ข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ จำนวน 60 ตัวอย่าง มีรายละเอียดดังนี้

ก. อายุ - จากการศึกษาอายุของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟองส่วนใหญ่ มีอายุช่วง 40-49 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.33 รองลงมาคือ อายุช่วง 30-39 ปี คิดเป็นร้อยละ 28.33 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่มีอายุช่วง 40-49 ปี ดังตารางที่ 5.8

ตารางที่ 5.8 แสดงอายุของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง

อายุ	ความถี่	ร้อยละ
30-39 ปี	17	28.33
40-49 ปี	29	48.33
50-59 ปี	11	18.33
60-69 ปี	3	5.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ข. เพศ - จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟองส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 86.67 ส่วนเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 13.33 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

ตารางที่ 5.9 แสดงเพศของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	8	13.33
หญิง	52	86.67

ที่มา: จากการสำรวจ

ค. ระดับการศึกษา - จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง ส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 45.00 จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษา รองลงมาเป็นผู้จบการศึกษาชั้นประถมศึกษาร้อยละ 33.33 จบการศึกษาชั้นประโยคอาชีวศึกษาร้อยละ 15.00 จบการศึกษาชั้นอนุปริญญาหรือเทียบเท่าร้อยละ 5.00 และจบการศึกษาชั้นปริญญาตรี ร้อยละ 1.67 จากข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง ส่วนใหญ่มีการศึกษาไม่สูงมากนัก ดังตารางที่ 5.10

ตารางที่ 5.10 แสดงระดับการศึกษาของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง

การศึกษา	ความถี่	ร้อยละ
ประถมศึกษา	20	33.33
มัธยมศึกษา	27	45.00
ประโยคอาชีวศึกษา	9	15.00
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	3	5.00
ปริญญาตรี	1	1.67

ที่มา : จากการสำรวจ

ง. สถานภาพครอบครัว - จากการศึกษาสถานภาพครอบครัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ส่วนใหญ่ร้อยละ 93.33 มีสถานภาพสมรส ดังตารางที่ 5.11

ตารางที่ 5.11 แสดงสถานภาพครอบครัวของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง

สถานภาพครอบครัว	ความถี่	ร้อยละ
โสด	3	5.00
สมรส	56	93.33
หย่าร้าง	0	0.00
ม่าย	1	1.67

ที่มา : จากการสำรวจ

จ. การจ้างงาน -จากการศึกษาการจ้างงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน พบว่าร้อยละ 80.00 มีการจ้างคนงาน 4-6 คน รองลงมาคือมีการจ้างงาน 1-3 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ส่วนใหญ่มีการจ้างงานจำนวน 4-6 คน ดังตารางที่ 5.12

ตารางที่ 5.12 แสดงการจ้างงานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

การจ้างงาน	ความถี่	ร้อยละ
คนงาน 1-3 คน	8	13.33
คนงาน 4-6 คน	48	80.00
คนงาน 7-10 คน	4	6.67

ที่มา: จากการสำรวจ

ฉ. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณวัตถุดิบในท้องตลาด- จากการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.33 คิดว่าวัตถุดิบในท้องตลาดมีปริมาณพอดีกับความต้องการ รองลงมาคิดว่าวัตถุดิบในท้องตลาดมีปริมาณมากเกินไป ความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 36.67 จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่เห็นว่าวัตถุดิบมีปริมาณพอดีกับความต้องการ ดังตารางที่ 5.13

ตารางที่ 5.13 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณวัตถุดิบในท้องตลาดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ปริมาณวัตถุดิบ	ความถี่	ร้อยละ
มากเกินไปความต้องการ	22	36.67
พอดีกับความต้องการ	38	63.33
ไม่พอกับความต้องการ	0	0.00

ที่มา: จากการสำรวจ

ช. ความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณผลผลิตในตลาด- จากการศึกษาพบว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่ ร้อยละ 75.00 คิดว่าผลผลิตที่ตนผลิตมีปริมาณมากกว่าความต้องการของตลาด ส่วนอีกร้อยละ 25.00 คิดว่าผลผลิตที่ตนผลิตมีปริมาณพอดีกับความต้องการของตลาด ดังตารางที่ 5.14

ตารางที่ 5.14 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับปริมาณผลผลิตในตลาดของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ปริมาณผลผลิต	ความถี่	ร้อยละ
มากเกินไปความต้องการ	45	75.00
พอดีกับความต้องการ	15	25.00
ไม่พอดีกับความต้องการ	0	0.00

ที่มา : จากการสำรวจ

ข. ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการผลิต -จากการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนพบว่า ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 46.67 ผลิตตามที่มีผู้มาว่าจ้างหรือคำสั่งซื้อ โดยไม่มีเงินมัดจำ รองลงมาคือร้อยละ 40.00 จะทำการผลิตตามการตัดสินใจของเจ้าของกิจการ อันดับสามร้อยละ 13.33 ผลิตตามที่มีผู้มาว่าจ้างหรือคำสั่งซื้อโดยมีเงินมัดจำ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ผลิตตามที่มีผู้มาว่าจ้างหรือคำสั่งซื้อโดยไม่มีเงินมัดจำ ดังตารางที่ 5.15

ตารางที่ 5.15 แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับระบบการผลิตของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ระบบการผลิต	ความถี่	ร้อยละ
ผลิตตามที่มีผู้มาว่าจ้าง/คำสั่งซื้อ (โดยมีเงินมัดจำ)	8	13.33
ผลิตตามที่มีผู้มาว่าจ้าง/คำสั่งซื้อ (โดยไม่มีเงินมัดจำ)	28	46.67
ผลิตตามการตัดสินใจของ เจ้าของกิจการ	24	40.00

ที่มา : จากการสำรวจ

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ยังสามารถสรุปปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจประกอบการอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านเทคนิคของโครงการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

พิจารณาจากเงินลงทุนของโครงการ

1. ที่ดินและส่วนปรับปรุงที่ดิน – ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนส่วนใหญ่จะใช้ที่ดินส่วนที่เหลือจากการปลูกสร้างที่อยู่อาศัย สำหรับเป็นสถานที่ประกอบการ จะมีการปรับระดับที่ดิน โดยจะมีบางรายที่ทำการถมดินให้เสมอกัน

2. อาคารและสิ่งปลูกสร้าง – โรงเรือนสำหรับประกอบอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในตำบลร่องฟองนั้น ผู้ประกอบการจะทำการเทพื้นคอนกรีต แล้วมุงหลังคา สำหรับบริเวณที่ทำการตัดผ้าจะทำในบริเวณที่โล่ง มีการถ่ายเทอากาศดี มีแสงสว่างส่องถึง ส่วนบริเวณที่เป็นสถานที่เก็บผ้า ซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญจะเก็บไว้ใกล้ ๆ กับสถานที่ตัดผ้า แต่มีฝากั้นมิดชิดกว่า ส่วนบริเวณคลังเก็บสินค้าที่ผลิตเสร็จแล้ว จะเป็นสถานที่มิดชิด บางรายเก็บไว้บนบ้าน

3. เครื่องจักรและอุปกรณ์ – เครื่องมือสำคัญในการประกอบอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ได้แก่ เครื่องตัดผ้า กรรไกรตัดผ้า สำหรับเครื่องตัดผ้านั้นบางทีคนที่เป็นลูกจ้างอาจซื้อเอง เพื่อความสะดวกและเพื่อให้มีงานตลอด ส่วนจักรเย็บผ้าจะมีเป็นบางครัวเรือนเท่านั้น สำหรับเจ้าของกิจการที่เย็บผ้าเป็น เพื่อจะได้ผ่อนภาระค่าจ้างเย็บ หรือบางรายมีไว้เพื่อแก้ไขงานที่ช่างเย็บ ทำไม่เรียบร้อย

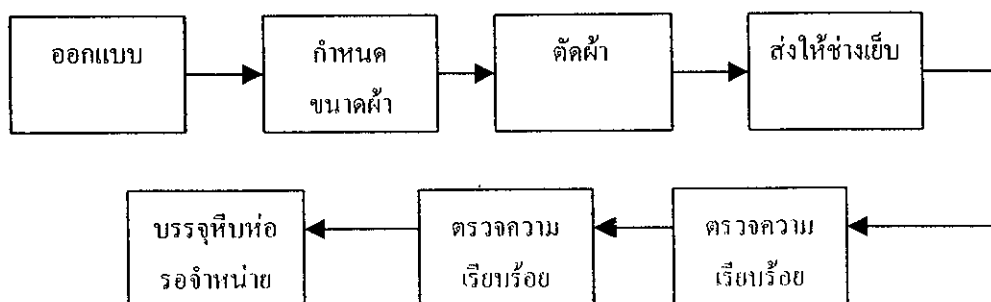
4. เงินทุนในค่าใช้จ่ายก่อนดำเนินการและเงินทุนหมุนเวียน

- แหล่งเงินทุนก่อนการดำเนินงานมาจาก ทุนส่วนตัวของเจ้าของ และเงินกู้ยืมธนาคาร โดยจะกู้ยืมภายในระยะเวลา 3 – 5 ปี

- เงินทุนหมุนเวียน ขึ้นอยู่กับ ปริมาณการผลิต และปริมาณสต็อกวัตถุดิบ และสินค้าสำเร็จรูป ระยะเวลาชำระเงินค่าวัตถุดิบโดยเฉพาะผ้า และระยะเวลาการได้รับเงินค่าสินค้าที่จำหน่าย

พิจารณาขบวนการผลิต

1. ขบวนการผลิต จะเป็นไปตามขั้นตอนง่าย ๆ ดังแผนภาพ

2. ปริมาณการผลิต -- ผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะผลิตไว้รอคำสั่งซื้อ ซึ่งผู้ประกอบการแต่

กระดาษจะมีลูกค้าประจำอยู่แล้ว มีการส่งสินค้าให้ผู้ซื้อทุกเดือน

3. วัตถุดิบ – วัตถุดิบมีเพียงพอสำหรับความต้องการ หาซื้อได้ง่ายภายในท้องถิ่น
4. กำลังแรงงาน – แรงงานส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานกึ่งฝีมือ คือต้องมีทักษะและประสบการณ์ในการทำงาน

2. ปัจจัยทางด้านตลาดของโครงการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

ปัจจุบันสิ่งที่จะทำให้ธุรกิจหรือโครงการประสบความสำเร็จ คือการตลาด เพราะตลาดเป็นแหล่งนำรายได้ให้โครงการ ซึ่งการตลาดนี้ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 4 ประการ คือ

1. สินค้า หรือ ผลิตภัณฑ์ – อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง จะผลิตสินค้าประเภทเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่ เสื้อแจ็กเก็ต ชุดกีฬา ชุดนอน กางเกงโอบี กางเกงมิดย้อม เสื้อกั๊ก ชุดซาฟารี ชุดทำงาน กระเป่าเป้ กระเป่ากีฬา เป็นต้น ปัจจัยที่ทำให้สินค้าสามารถจำหน่ายได้ขึ้นอยู่กับ คุณภาพของสินค้าที่ผลิต การออกแบบ การตกแต่งสินค้าให้น่าซื้อ การบรรจุหีบห่อ นอกจากนี้ตราสัญลักษณ์ที่เปลี่ยนแปลงสินค้าจากต่างประเทศ ก็มีผลต่อตัวสินค้าเช่นกัน

2. ราคา – สิ่งที่ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟองมีชื่อเสียงคือการตั้งราคาที่ค่อนข้างต่ำ เนื่องจากวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมีราคาต่ำ

3. ระบบหรือช่องทางการจำหน่าย มี 2 วิธีดังนี้

- 3.1 ผู้ผลิต - ผู้ค้าส่ง - ผู้บริโภค

- 3.2 ผู้ผลิต - ร้านค้าปลีก - ผู้บริโภค

4. การส่งเสริมการขาย – ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะมีวิธีการส่งเสริมการขายแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลูกค้ากลุ่มเป้าหมาย หรือผู้รับซื้อ และคู่แข่ง

5.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

โดยใช้กลยุทธ์แบบ Swot Analysis เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์สถานการณ์ซึ่งช่วยให้ผู้ประกอบการกำหนดจุดแข็ง จุดอ่อนจากสภาพแวดล้อมภายใน โอกาส และอุปสรรคจากสภาพแวดล้อมภายนอก ตลอดจนผลกระทบที่มีศักยภาพจากปัจจัยเหล่านี้ต่อการทำงานของอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง เพื่อเพิ่มผลตอบแทนหรือเพื่อลดต้นทุน การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในการศึกษานี้แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

5.2.1 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในกิจการอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนตำบลร่องฟอง โดยการวิเคราะห์หาจุดอ่อน จุดแข็งของกิจการดังต่อไปนี้

จุดแข็ง คือ สิ่งที่เกิดจากการทำได้คืออยู่แล้ว คือพอใจในส่วนของผลตอบแทนหรือสามารถควบคุมต้นทุนได้ระดับหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. ด้านราคาสินค้า – เนื่องจากต้นทุนวัตถุดิบที่สำคัญคือผ้าที่ใช้ในการตัดเย็บมีราคาถูก ทั้งยังหาซื้อได้ง่าย ตลาดค้าผ้าซึ่งเป็นวัตถุดิบสำคัญมีการแข่งขันกันสูงระหว่างพ่อค้าผ้าจากตำบลแม่คำมี อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่ และพ่อค้าผ้าในตำบลร่องฟองเอง ทำให้ผู้ประกอบการค่อนข้างได้เปรียบ และวัสดุในการตกแต่งยังหาซื้อได้ง่าย ราคาถูก ผู้ผลิตสามารถควบคุมต้นทุนวัตถุดิบได้ นอกจากนี้ต้นทุนค่าแรง ค่าจ้าง ยังมีราคาถูก ฉะนั้นจึงสามารถราคาสินค้าที่ถูกได้โดยคิดกำไรต่อหน่วยการผลิต

2. ด้านคุณภาพสินค้า – ผู้ประกอบการให้ความสำคัญในการควบคุมและตรวจสอบคุณภาพสินค้ามากขึ้นเนื่องจาก ต้องการให้เป็นที่ประทับใจกับผู้ซื้อสินค้า เพื่อจะได้กลับมาซื้อสินค้าในครั้งต่อไป

3. ด้านส่งเสริมการขาย – ผู้ประกอบการจะมีการส่งเสริมการขายในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การลดราคา การแถมสินค้า เมื่อมีการสั่งซื้อสินค้าในปริมาณมาก เพราะผู้ประกอบการต้องการเน้นการจำหน่ายส่งมากกว่าการจำหน่ายปลีก

4. ด้านสถานที่ – ตำบลร่องฟอง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมืองแพร่ มีทางหลวงแผ่นดินสาย 101 ผ่าน การคมนาคมสะดวก และอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือนก็เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในจังหวัดแพร่ และตลาดค้าส่งในจังหวัดใหญ่ ๆ ผู้ซื้อเพียงเดินทางมาติดต่อซื้อขายในช่วงแรก ๆ เท่านั้น เมื่อผู้ซื้อถูกใจสินค้าที่ผลิตจากครัวเรือน ไหน จะมีการสั่งซื้อทางโทรศัพท์ และมีการส่งสินค้าผ่านบริษัท ขนส่ง ไปให้ผู้ซื้อ

จุดอ่อน คือ สิ่งที่เกิดจากการจะต้องปรับปรุงแก้ไขซึ่งสิ่งเหล่านี้มีผลต่อผลตอบแทนและต้นทุนของอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน

1. ด้านคุณภาพ – การที่ผู้ประกอบการเร่งผลิตสินค้าจนขาดการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพสินค้า ทำให้ผลิตสินค้าที่ไม่มีคุณภาพออกจำหน่าย ซึ่งจะมีผลเสียหายต่อผู้ประกอบการเอง

2. ด้านบุคลากร - ผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาค่อนข้างต่ำ ทำให้ขาดความรู้ในเรื่องการเงินการบัญชี การตลาด กฎหมาย ฯ ที่จะนำมาใช้ในการค้า ส่วนใหญ่จะใช้วิธีลองผิดลองถูก และอาศัยความไว้นื้อเชื่อใจ ทำให้หลายรายถูกโกงเงินค่าสินค้า หากเป็นจำนวนมาก จะมีผลให้ผู้ประกอบการประสบผลขาดทุน

5.2.2 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกของอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟอง โดยการวิเคราะห์ด้านโอกาส และอุปสรรคที่มีผลต่อกิจการ ดังนี้

โอกาส – เนื่องจากจังหวัดแพร่ เป็นจังหวัดที่มีการคมนาคมสะดวก ทางรถยนต์มีถนน 4 เลน มีสนามบิน มีสถานีรถไฟ เหมาะที่จะประกอบการอุตสาหกรรม ทั้งเสื้อผ้าเป็นหนึ่งในปัจจัยสี่ที่มนุษย์ทุกคนต้องใช้ ดังนั้นกิจการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป ราคาถูก ซึ่งจึงเป็นกิจการที่น่าลงทุนกิจการแต่ในการดำเนินการนั้นย่อมมีผลดี และผลเสียดังนี้

ผลดี - เนื่องจากกิจการผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปราคาถูก ได้เปรียบที่มีต้นทุนวัตถุดิบต่ำ และสามารถหาซื้อวัตถุดิบหาซื้อได้ในท้องถิ่น ตลาดวัตถุดิบมีการแข่งขันกันสูง ค่าจ้างแรงงานต่ำ หากผู้ประกอบการควบคุมการผลิตให้มีคุณภาพการตัดเย็บที่ดี และมีการออกแบบสินค้าที่สร้างสรรค์ และเป็นที่ยอมรับของตลาด มีการวางแผนการผลิต ทั้งยังมีการทำบัญชีการค้าที่ดี ก็ส่งผลดีต่อยอดขายในอนาคต และการขยายตัวของกิจการ

ผลเสีย - เนื่องจากเป็นกิจการที่ต้องใช้เงินลงทุนในต้นทุนสินค้าที่ผลิต หากผู้ประกอบการไม่ระมัดระวังในการควบคุมการผลิต ได้แก่ การควบคุมการตัดผ้าตามแบบ การเย็บ จะเกิดผลเสียหายและทำให้กิจการเสี่ยงต่อผลขาดทุน

อุปสรรค - เนื่องจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน เป็นการผลิตสินค้าที่มีราคาถูก ซึ่งเหมาะกับช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ประชาชนมีค่าครองชีพสูงขึ้น รายได้ที่แท้จริงลดลง ทำให้ประชาชนนิยมซื้อสินค้าที่มีราคาถูกกันมากขึ้น แต่เมื่อเศรษฐกิจดีขึ้นรายได้ที่แท้จริงของประชาชนเพิ่มขึ้น จะทำให้ประชาชนหันไปซื้อสินค้าที่มีราคาที่มีราคาสูงขึ้น เพราะต้องการคุณภาพสินค้าที่ดีขึ้น ดังนั้นผู้ประกอบการจึงควรมีการปรับปรุงคุณภาพในทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นการคัดเลือกวัตถุดิบ การควบคุมคุณภาพการตัดเย็บ รวมไปถึงการพัฒนารูปแบบสินค้าให้ทันสมัย

5.3 การวิเคราะห์ทางด้านอุปสงค์ และอุปทาน

ด้านอุปสงค์ - จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่า ปัจจัยที่ทำให้มีผู้ซื้อสินค้าจากอุตสาหกรรมการผลิตเสื้อผ้าในครัวเรือน ตำบลร่องฟองมากขึ้น ได้แก่ ราคาสินค้า คุณภาพสินค้า รูปแบบสินค้า การส่งเสริมการขาย รวมทั้งสถานที่จำหน่าย และอื่น ๆ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงจำนวนของผู้ซื้อสินค้า เช่น ถ้าคุณภาพของสินค้าไม่ดี และรูปแบบของสินค้าล้าสมัย ก็จะมีผลให้จำนวนลูกค้าที่ซื้อสินค้าลดลง ผลตอบแทนที่จะได้รับก็ลดลงตามไปด้วย ดังนั้นในอนาคตกิจการต้องมีการปรับปรุงคุณภาพสินค้า รูปแบบสินค้า การส่งเสริมการขาย รวมทั้งสถานที่จำหน่าย และอื่น ๆ เพื่อให้ผลตอบแทนจากการจำหน่ายสินค้าสูงขึ้น

ด้านอุปทาน - ด้านอุปทานจะเป็นการพิจารณาทางด้านต้นทุนของผู้ประกอบการ รวมไปถึง

ถึงด้านการตลาดของกิจการ เช่น ต้นทุนในการผลิตเพิ่มสูงขึ้น เช่น ราคาวัตถุดิบเพิ่มขึ้น ค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการต้องทำการเพิ่มราคาสินค้า ซึ่งอาจส่งผลให้ผู้ซื้อลดลงต้อง ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนของกิจการที่ต้องลดลงตามไปด้วย นอกจากนี้หากกิจการมีคู่แข่งทางการค้ามากขึ้น จะทำให้ส่วนแบ่งการตลาดลดลง มีผลต่อการขยายตัวของกิจการ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University